

РЕШЕНИЕ

№ 6659

гр. София, 12.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6925** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“ (ДИТ) - С., представлявано от процесуалния си представител юрк. П., срещу Решение №20062992 от 10.03.2021 г., постановено по НАХД № 5308 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 107-и състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 22-006561 от 06.04.2020 г., издадено от директора на ДИТ – С., с което на [фирма] на основание чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 1500 лева.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като неправилно. Касаторът счита извода на съда за допуснато съществено процесуално нарушение по чл. 34, ал.1 от ЗАНН за неправилен. Не се споделят и изводите на районния съд за допуснато нарушение на разпоредбите на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Твърди, че нарушението е безспорно извършено, в хода на съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на материалния закон и процесуалните правила. Моли за отмяна на атакувания съдебен акт и потвърждение на процесното НП.

В съдебно заседание касаторът – ДИТ, редовно призован, чрез процесуалния си представител юрк. М. поддържа жалбата и моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното от ответника адвокатско възнаграждение.

Ответникът – [фирма], чрез адв. К., оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне. Представя подробен отговор към жалбата. Претендира присъждане на разноски по делото.

Представителят на Софийска Градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София - град, седми касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява допустима. Разгледана по същество, същата е основателна.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

От фактическа страна СРС е установил следното: По отношение на [фирма] е извършена проверка по спазване на трудовото законодателство. С протокол за извършена проверка с изх. № ПР1925605/23.08.19 г. е дадено предписание под № 4 със следното съдържание: „Работодателят да начисли и изплати в пълен размер трудовите възнаграждения на Х. Г. Г. на длъжност „шофьор на товарен автомобил/международни превози”, които да не са по-малки от минималните ставки на заплащане, установени за Б. и Европейския съюз, за периода в който е съществувало трудовото му правоотношение съгласно чл. 6, ал. 4 от Наредба за условията и реда за командироване и изпращане на работници и служители в рамките на предоставяне на услуги”.

Протоколът за извършена проверка със задължителните предписания е връчен на упълномощено лице В. А. на 23.08.2019 г. Срокът за изпълнение на предписание № 4 е изтекъл на 26.09.2019 г.

В периода от 10.01.2020г. до 30.01.2020г. е извършена последваща проверка по спазване на трудовото законодателство от страна на работодателя [фирма]. На 10.01.2020 г. е посетен адресът по седалище и управление на дружеството. На представител на дружеството е връчена призовка на основание чл. 45, ал. 1 АПК, с която са изискани документи, включително и доказващи изпълнението на предписание № 4. При преглед на изискани и представени на 17.01.2020г. и на 23.01.2020г. документи св. Г. М. констатирала, че в изготвена справка за Х. Г. Г. липсват дните, в които е командирован, минималните ставки на заплащане, установени за Б. и Европейски съюз, не били представени командировъчни заповеди за периода, в който е съществувало трудовото правоотношение с Г.. За резултатите от проверката е съставен протокол с изх. № ПР2001548/30.01.2020г. Св. Г. М. приела, че е извършено нарушение на чл. 415, ал. 1 КТ и на 30.01.2020г. съставила на [фирма] АУАН № 22-006561/30.01.2020г. за нарушение на 415, ал. 1 КТ. На 03.02.2020г. в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН срещу АУАН е депозирано писмено възражение от [фирма].

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление, с което на жалбоподателя за нарушение на чл. 415, ал. 1 КТ е наложена имуществена

санкция в размер на 1500 лв.

За да отмени НП, в своето решение СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи в кръга правомощия, но АУАН не е съставен в тримесечния срок от откриване на нарушителя, съобразно чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Приел е още, че в АУАН и НП твърдяното нарушение не е описано по надлежен начин, респективно – допуснато е нарушение на чл. 42, т.4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

Решението е неправилно.

Не се споделят изводите на районния съд за допуснато нарушение по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. За да бъде образувано административнонаказателно производство следва да бъде безспорно установено извършено нарушение. В случая, неизпълнението на даденото предписание е констатирано при повторна проверка, резултатите от която са обективирани в Протокол изх. изх. № ПР2001548/30.01.2020 г. Едва след нейното приключване е установено неизпълнението на даденото предписание, поради което АУАН е издаден в законоустановения срок, съгласно чл. 34, ал. 1 от ЗАНН.

Не се споделят изводите за допуснато нарушение на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Въззивният съд е посочил, че нито в АУАН, нито в НП се твърди за неизпълнено конкретно предписание. Напротив, в НП изрично е посочено, че „работодателят [фирма] не е изпълнил предписание под №4, дадено с Протокол за извършена проверка № ПР 1925605/23.08.2019 г.“

С оглед изложеното, констатираните от районния съд основния за отмяна на процесното НП не са налице.

По тези съображения касационната жалба се явява основателна. Тъй като няма изложени мотиви по същество на спора, след като оспореното решение бъде отменено, делото следва да се върне за ново разглеждане на СРС от друг съдебен състав, който да се произнесе по законосъобразността на НП.

Разноски на страните не се дължат, с оглед неприключилото съдебно производство по същество на обжалването.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №20062992 от 10.03.2021 г., постановено по НАХД № 5308 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107-и състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.